

"לכבוש" את העולם ע"י יגיעה והוספה בלימוד התורה!

עכשיו הזמן שצריכים "לכבוש" העולם ע"י יגיעה והוספה ביתר שאת וביתר עז בלימוד התורה. הוספה זו, צריכה להיות גם אצל הבעלי עסקים, דאף שעפ"י דין ישנם שיעורים קבועים בכמות הזמן שצריכים ללמוד הרי נוסף ע"ז שבשעות אלו שהם צריכים ללמוד עליהם להוסיף באיכות, בעיון ויגיעה וכו' - הנה צריכים הם "לגזול" גם משעות העסק ולנצלם ללימוד התורה, ומכ"ש שהוספה זו צריכה להיות אצל יושבי אהל בכלל ואצל תלמידי הישיבות בפרט, ועאכ"כ אצל תלמידי ישיבות תומכי תמימים, שהרי תפקידם הוא שיהיו "נרות להאיר" - לכן צריכים הם להיות דוגמא חי' שמהם ילמדו תלמידי שאר הישיבות, ועד שגם הבעלי עסקים ילמדו מהם להוסיף בלימוד התורה כפי יכלתם הם.

ושייכות מיוחדת בזה לחמשה עשר בשבט, ר"ה לאילנות, עפ"י המבואר בתענית - דמש"נ כי האדם עץ השדה מדבר בת"ח שנמשל לאילן, והרי בפירות האילן ניכר ביותר מ"ש "הזורעים בדמעה ברנה יקצורו הלון ילך ובכה נושא משך הזרע בא יבא ברנה נושא אלומותיו", היינו שצ"ל יגיעה רבה וזמן רב עד שבאים הפירות - כמו"כ הוא בלימוד התורה שצ"ל "יגעת" כדי שיהי "ומצאת", עמלים (דוקא) בתורה.

כל הנ"ל צ"ל "מתוך שמחה וטוב לבב". ובפרט שההתחלה היא בחמשה עשר בשבט, יום שאסור בתענית ואין אומרים בו תחנון. היינו שביום זה פועלים כל הענינים ע"י שמחה ושלילת התענית והתחנון. ...בודאי כאו"א יפרסם את כהנ"ל בכל מקום שידו מגעת, בכל מדינה ומדינה ובכל העולם כולו.

מהתועודות חמשה עשר בשבט ה'תשל"א (לקו"ש ח"ו ע' 312) - מונה

בסיום תפילת מעריב פנה כ"ק אד"ש לעבר הסטענדער... ומיד הכניחו לשיחה.
השיחה היתה ארוכה ומיוחדת כשאת רובה אמר בעינים עצומות, בעת השיחה אחז כ"ק אד"ש במפה שהיתה ע"ג הסטענדער.

אח"כ דיברו בין החסידים שהיה זה מאמר בעין שיחה!

יומן מבית היינו מימי י"א שבט - י"ז (טו"ב) שבט ה'תשנ"ב - כקביעות שנה זו

יום חמישי י"א שבט

שלא כרגיל ישב כ"ק אד"ש בעת קריה"ת שחרית.

בשעה 2:10 נסע כ"ק אד"ש למקוה.

נתן מטבע לצדקה למוזכיר שי'. כשיצא לאהל חילק מטבעות למוזכרים ועוד, ונסע ב-3:10. ל-770 חזר כ"ק אד"ש ב-6:30. בהיכנסו לתפילות עודד את השירה "דין נצח". בגמר התפילה הסתובב כ"ק אד"ש לעבר הסטענדער כסימן לשיחה!

השיחה נסבה במעלת יום האחד עשר ובהמשכה דיבר בהתרגשות ניכרת ובעצימת עינים אודות שלימות הארץ. בסיומה חילק שטר א' לכאו"א, ולהרבה קרא שוב ונתן להם דולר נוסף, לכמה מהם חייך כ"ק אד"ש מאד בעת שנתן את השטר הנוסף.

בסיום החלוקה הניח כ"ק אד"ש שלשה שטרות בסידורו, נגע בפרוכת ויצא בעידוד השירה. ליד המעלית עמד ר' שלום בער שי' לוי וכו"ק אד"ש שאלו "שוין באקומען"? [כבר קיבלת?]. למעלה עודד כמ"פ לפני שנכנס לחדרו.

יום שישי י"ב שבט

תפילת שחרית התקיימה כרגיל.

לפני תפילת מנחה נתן כ"ק אד"ש את הסידור לחתן, וליד המעלית חילק מטבעות לילדים. בטרם היכנסו למעלית הבחין בילד (שנראה מבוגר מגילו) ושאלו "פאר בר מצוה?" [לפני בר מצוה?] וכשנענה בחיוב נתן לו מטבע. בסיום התפילה סימן כ"ק אד"ש לחלוקת דולרים וחילק לכאו"א שני שטרות. בגמר החלוקה הניח שני שטרות בסידורו, ויצא בעידוד השירה.

כ"ק אד"ש נכנס לקבלת שבת ב-5:35, ניגנו ניגון שמחה וכו"ק אד"ש עודד בידו הק'. ב"לכה דודי" עודד מידי פעם בתנועות חזקות, ובסיום עודד בתנועות חזקות מהרגיל.

אחרי הכרות הגבאי בסיום התפילה אמר כ"ק אד"ש "גוט שבת" לעבר הקהל ואחר יצא כשמעודד את השירה.

שבת שירה פ' בשלח, י"ג שבט

יאצ"ט הרבנית רבקה ע"ה

לפני תפילת שחרית ניגנו כתמיד "שיבנה ביהמ"ק", וכו"ק אד"ש עודד בחוזק וסימן לחזור שוב ושוב (ד' פעמים).

בקריה"ת, כשהגיע הבעל קורא לפסוק "ויושע ה'" נעמד כ"ק אד"ש והסתובב כשפניו לעבר בימת הקריאה, ומדי פעם הביט לשם, עד לסיום ה"שירה" שאז הסתובב קצת אל הסטענדער, ובהגיע הבעל קורא לחמישי הסתובב חזרה לגמרי והתיישב. כמו"כ כשהגיע הבעל קורא לפרשת עמלק נעמד כ"ק אד"ש והביט לעבר הבעל קורא. בהפטרה הגביה כ"ק אד"ש את קולו כשהתחיל "ותשר דבורה". ב"הוא אלקינו" הורה בידו לחזור על הניגון שוב.

ב-1:45 נכנס כ"ק אד"ש להתועדות. לאחר שהתיישב, ענה "לחיים" לילד שארף שי' ונתן לו את העוגה.

בשיחה הראשונה דובר על השלימות שנעשית בשבת זו בכל עניני ההילולא. השיחה השניה היתה בענין הקרבת הקרבנות של נשיא הדור, וענין "גיוור" הניצוצות. בהמשך דובר במעלת נשי ובנות ישראל שבזכותן "עתידין להגאל" וכמודגש בפרשתנו בשירת מרים, אודותה נאמר "ותתצב אחותו מרחוק לדעה מה יעשה לו" - וכך גם מרים מלשון מרירות של כנסת ישראל החל מהד' אמהות המתייצבות להביט "מה יעשה לו" - עד מתי ועד מתי ועד מתי, כמה אפשר להחזיק את בנ"י בגלות!...

בשיחה השלישית לימד כ"ק אד"ש הוראה מענין ה"שירה" - שהתפילה צ"ל בקול מתוך "שירה" ושמחה. המשך בעמ' הבא <<<

תורה

שיחות, אגרות ויומנים
בעניני דיומא

גליון קצ (ג)

יו"ל לחיזוק ההתקשרות
לכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו
זוקללה"ה נבג"מ זי"ע

ועש"ק פ' בשלח
ה'תשפ"ג - שנת הקהל
מאה ועשרים שנה להולדת כ"ק אדמו"ר
יוצא לאור ע"י
מטה הקהל

והתלמידים השלוחים
לישיבות תומכי תמימים ליובאוויטש באה"ק

להראות באצבע את תוצאות ההפצה

על כאו"א לבחון ולבודק את עצמו - אליבא דנפשי' - היכן אוהו הוא במילוי השליחות של בעל ההילולא בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, במעשה בפועל, כלומר, כמה יהודים קירב לתורה ויהדות, עד למעיינות החסידות. וכדי לבחון זאת - אין צורך ביגיעה רבה, "לא בשמים היא", אלא ניתן לבחון זאת בקלות, "קרוב אליך הדבר מאוד":

כאו"א מכיר כו"כ אנשים שבא במגע עמהם בחיי היום-יום - כעניני המסחר וכיו"ב. ופשוט, שהכוונה העיקרית שבוה היא - שעי"ז יתוסף בעניני יהדות, תורה ומצוות, היינו, שהוא יקבל וילמד מהם, ועוד ועיקר - שישיע עליהם ויקרבם לתורה ויהדות, עד למעיינות החסידות, דמכיון שבהשגחה פרטית יש לו קשר ושייכות עמהם, הרי זו הוראה שההשפעה על יהודים אלו מוטלת עליו תפקידו ושליחותו.

ובכן, יעשה כאו"א חשבון צדק בנפשו, ויראה, כמה מאותם יהודים שמכיר, נתקרב על ידו לתורה ויהדות ולמעיינות החסידות, באופן שיוכל להראות עליהם באצבע - כלשון פרשתנו: "זה א-לי ואגודו", "מראין אותו באצבע" - ולומר "זה", הנה הוא היהודי שנתקרב על ידי התורה ויהדות עד למעיינות החסידות, ועד שגם הוא נעשה "נר האיר!" ובענין זה לא יועילו "פשטלאך" ו"תירוצים"... תובעים מכאו"א שיוכל להראות באצבע את התוצאות של עבודתו ופועלתו בהפצת התורה והיהדות והפצת המעיינות חוצה, בפועל ממש!!!

בהמשך עורר על מנהג מזור, שכשיהודי ניגש ל'עמוד', ויהודי שני מתפלל בקול - משתיקים אותו מיד ב"שא שא"..." אח"כ אמר שיש להמשיך את ההתוודעויות דיו"ד שבט גם בימים הבאים, ודיבר על מ"ב שנה להסתלקות.

בשיחה הרביעית דיבר כ"ק אד"ש על ט"ו בשבט, ושבעת המינים שישנם ב"ארץ חפץ" - כל יהודי.

בשיחה החמישית עורר כ"ק אד"ש שוב על המשך ההתוודעויות, ובפרט בט"ו בשבט - בכל מקום האפשרי, ואת ההוראה שיש להסביר לכאו"א. אחרי השיחה היתה חלוקת המשקה, כ-24 בקבוקים.

כ"ק אד"ש שאל האם כולם קיבלו וכשהמזכיר ענה בחיוב, החל כ"ק אד"ש לנגן את ניגון ההקפות לאביו הרלו"צ ז"ל. בתנועה הידועה החל כ"ק אד"ש לעודד נמרצות וסימן לחזור ע"ז פעמים רבות (י"ב פעמים), כששירת הקהל הולכת וגוברת מפעם לפעם. אח"כ הזכיר כ"ק אד"ש ע"ד אמירת ברכה אחרונה.

ההתוודעות הסתיימה ב-3:40. אח"כ התפללו תפילת מנחה. בחזרת הש"ץ ישב כ"ק אד"ש. ב'שים שלום' עודד ע"ג הסטענדער כשהוא מביט לעבר הקהל. בסיום התפילה יצא תוך כדי עידוד השירה.

לתפילת מעריב נכנס כ"ק אד"ש ב-5:45 לערך בזאל הקטן, ועודד את השירה בחוזק. בצאתו בירך נוסעים לדרכם.

בינתיים התאסף קהל גדול בחוץ לקראת קידוש לבנה. הקור היה נורא, ועננים כיסו את פני השמים. הלבנה הסתתרה והתגלתה חליפות, ולא ניתן היה לקדש את הלבנה. קהל התמימים החל לשיר בעוז, ממתין לצאת כ"ק אד"ש, כעבור המתנה של 20 דקות נודע שקידוש לבנה יתקיים בשעה עשר בערך. מלבד מספר בחורים שציפו להפתעות, התפור רוב הקהל.

דקות אחדות לפני השעה עשר נודע שכ"ק אד"ש יצא מיד לקידוש לבנה. לא עבר רגע וכל השולחנות ב-770 נותרו שוממים... כ"ק אד"ש יצא לבוש במעילו, עודד את השירה ונעמד ליד הסטענדער, שהועמד בחניית הרכב סמוך למדרכה. בהלוך ובחזור הביט לעבר תנור גדול שהועמד בסמוך מפאת הקור העז.

לפני שהתחיל בברכה, הביט כ"ק אד"ש לכיוון מזרח לעבר הלבנה, וכן קודם הברכה (כרגיל). את הציצית נענע ד' פעמים, כשהוא פותח לשם כך את המעיל. בסיום אמר - "א גוט חודש, א גוט וואך".

יום ראשון י"ד שבט

לתפילת מנחה יצא כ"ק אד"ש בשעה 2:10 בג"ע התחתון. בסיום התפילה נכנס לחדרו ויצא כעבור דקות מספר לחלוקת הדולרים, וכאן היתה הפתעה! - כשניגש כ"ק אד"ש לסטענדער, טרם שהחל לחלק, פתח באמירת שיחה.

השיחה היתה קצרה ביותר, ובה איחל לכאו"א מישראל הצלחה רבה ומפולגה, בקשר עם ט"ו בשבט. אח"כ החל בחלוקת הדולרים.

למרות הקור העז לא נמנע הקהל הגדול לבוא ולזכות בברכת כ"ק אד"ש. החלוקה נמשכה למעלה מ-4 שעות, והסתיימה ב-6:35.

כעבור חמש דקות נכנס כ"ק אד"ש לתפילת ערבית בזאל למעלה (כנהוג לאחרונה בימי ראשון). בסיום התפילה הסתובב קמעה (התעורר חשש לשיחה...), ואח"כ זו לצד הסטענדער למקום עמידתו בעת הבדלה. לאחר הכרזת הגבאי פתח כ"ק אד"ש - שוב באופן פתאומי - באמירת שיחה! השיחה נאמרה ברובה בלי מיקרופון, מפני שהיתה קצרה מאוד, ועד שהכינו את המיקרופון - הסתיימה.

יש לציין שנאמרה בקול רם, כך שאפשר היה לשמעה כמעט בכל הזאל. כ"ק אד"ש חזר לחדרו תוך כדי עידוד השירה, והתמימים (אלו שזכו לשמוע) התיישבו לרשום את השיחה מזכרונם.

יום שני ט"ו בשבט, ר"ה לאילנות

בצאת כ"ק אד"ש מתפילת שחרית בירך נוסעים לדרכם.

יצא למקוה ב-2:10, ולפנ"כ חילק מטבעות למזכירים ועוד. לאהל יצא כ"ק אד"ש ב-3:20 עם שקית נייר גדולה בידו. חילק מטבעות למזכירים וגם לצלם שעמד שם. ב-6:40 חזר כ"ק אד"ש ל-770. כשנכנס לתפילות עודד את השרה בחוזק. בסיום תפילת מעריב פנה כ"ק אד"ש לעבר הסטענדער... ומיד הכיננה לשיחה.

השיחה היתה ארוכה ומיוחדת בביאור ענין שבעת המינים בעבודת ה', כשאת רובה אמר בעינים עצומות. בעת השיחה אחז כ"ק אד"ש במפה שהיתה ע"ג הסטענדער. אח"כ דיברו בין חשובי החסידים שהיה זה מאמר כעין שיחה! [ידוע שבעת אמירת מאמר אוהו כ"ק אד"ש במטפחת או במפה!].

בסיום השיחה חילק כ"ק אד"ש לכאו"א שלשה שטרות. להרה"ח ר' חיים שי' הכהן גוטניק אמר כ"ק אד"ש "יישר כח פאר בלייבן מיט מיר, פארבריינגען חמשה עשר בשבט" [יישר כח על שנשאת עמי בהתוודעות חמשה עשר בשבט], אח"כ נתן לו שלשה שטרות נוספים ואמר - "בשביל הקהלא קדישא". כשעבר בנו שאלו כ"ק אד"ש "אלע ברידער זיינען דא?" [כל האחים הנם כאן?] וכשנענה בחיוב נתן 3 שטרות נוספים ואמר "פאר די ברידער" [עבור האחים].

בסיום החלוקה הניח פעמיים ג' שטרות בסדורו, ויצא בעידוד השירה. בדרכו בירך נוסעים לדרכם.

מאוחר יותר התקיימה סעודת סיום הלכות ברמב"ם. כן חולק לתמימים מסלסילת פירות שנתן כ"ק אד"ש ע"י הנהלת הישיבה עבורם, כמדי שנה.

יום שלישי ט"ז שבט

בצאתו מתפילת שחרית בירך כ"ק אד"ש נוסעים לדרכם. לפני תפילת מנחה נתן את הסידור לחתן, וחילק מטבעות לילדים. אח"כ נכנס לתפילה בעידוד השירה. בדרכו חזרה לחדרו בירך נוסעים.

תפילת מעריב התקיימה ב-6:45 בזאל למעלה, כיון שאת הזאל למטה הכינו ליחידות שתתקיים הלילה. כשנכנס לתפילה, בעודו מניח את הסידור על הסטענדער, הביט לעבר העומדים מימינו ועודד בחוזק בתנועת ידו את שירת הקהל. בסיום התפילה חזר לחדרו תוך כדי עידוד השירה.

בשעה 8:00 יצא כ"ק אד"ש מחדרו, ונכנס ליחידות בזאל למטה. כשהתיישב, פתח בשיחה לאורחים שי', אנשים נשים וטף. בתוך השיחה הזכיר ש"ר"ל לוותר על אף שעל מאה"ק...". בסיומה חילק שטר של דולר לכאו"א באמרו "ברכה והצלחה".

אח"כ החלה היחידות לברי-מצוה, וכ"ק אד"ש בירכם בשיחה קצרה. כשסיים, הסתובב מעט לצידו לחלוקת השטרות, אך לפתע פנה שוב למיקרופון ואמר מלים נוספות בקשר לנתינה לצדקה ביום הבר מצוה. אח"כ החלה החלוקה. את הבחורים בירך ב"הצלחה רבה" או בנוסח אחר כיו"ב. למשפחותיהם אמר: "בשעטומ"צ". לכמה מהברי מצוה נתן דולר נוסף.

אחר-כך יצאה קבוצת הברי-מצוה ונכנסה קבוצת חתנים וכלות. כ"ק אד"ש בירכם בשיחה קצרה. אחר חילק לכאו"א שטר אחד של דולר באמרו: "בשעטומ"צ". לכמה הוסיף: "בנין עדי עד".

אחרון ניגש הצלם רלו"צ שי' פריידין, ובירכו כ"ק אד"ש מיט אלע גוטע זאכן בגו"ר" [עם כל הדברים הטובים בגו"ר]. הנ"ל ביקש משהו, וכ"ק אד"ש ענה "זאל זיין גאר אינגיכן בשו"ט" [שיהיה בקרוב ממש בשו"ט]. אח"כ אמר כ"ק אד"ש "איר בעט אלע מאל פאר צווי בית הכנסת" [אתה הרי מבקש תמיד עבור שני בתי כנסת (בחולון - המעתיק)] ונתן לו עוד שני דולרים.

היחידות הסתיימה בשעה 9:00. כ"ק אד"ש הביט לעבר ארון הקודש ואמר משהו, אחר לקח את חבילת הפ"נים ויצא את הזאל כשמביט בדרכו לעבר השעון שבקיר הצפוני.

יום רביעי י"ז (טו"ב) שבט

ממטה צעירי אגודת חב"ד נודע כי במשך המעל"ע דט"ו בשבט ולמחרתו נערכו בבתי כנסיות רבים ברחבי העיר ניו יורק התוודעויות בהן דובר בעניני של החג ע"פ תורת החסידות, המחשך בעמ' הבא <<<

ע"י ההתקשרות האמיתית - מלכתחילה לא צריך רופאים!

...בנוגע לבעל ההילולא עצמו - שלאחרי פעולתו בהפצת המעיינות חוצה במשך חיים חיותו בעלמא דין, ולאחרי הסתלקותו "יתיר מבחיוהי" - נתן (בעין יפה) "לכאו"א מתלמידיו וההולכים באורחותיו כו' את הכחות הדרושים ללכת בדרך ישרה אשר הורנו מורכיו ונלכה באורחותיו, עד לדרגא זו שחוש התלמיד נעשים כחושי הרב.

ולכן, יכולים למצוא בתורתו תשובות ועצות בכל עניני עבודת ה' כפי שהם מוארים במאור שבתורה זוהי תורת החסידות, ובמילא, אין צורך לשאול בענינים אלה, כי אם, לעיין ולהתעמק בתורת החסידות שלו, שבה ימצא מרגוע לנפשו ועצה נכונה לכל דבר הקשה עליו בעבודת ה', ואם הדברים אמורים בנוגע לשאלות בעניני עבודת ה' וגם ע"פ דרך החסידות, לפני משורת הדין - בנוגע לענינים שנכללים בגדר החיוב שע"פ דין, לא רק מצד מדת ודרך החסידות, על אחת כמה וכמה שאין צורך לשאול אודותם, מכיון שניתן הכח לכאו"א למצוא המענה ב"תורה אור", כאמור, ובפרט ע"פ הדרכת ה"רב".

ועד"ז בנוגע לשאר השאלות שבהם ישנו מענה ברור ב"תורה אור", ולדוגמא: שאלות בעניני רפואה - ציווי והוראת התורה "ונשמרתם מאד לנפשתיכם", ע"י קיום הוראת הרופאים, "ורפא ירפא", מכאן שניתנה רשות (ונתנית-כח) לרופא לרפאות, ככל פרטי הדינים שנתבארו בהלכות נזקי גוף ונפש, והלכות שמירת גוף ונפש, "בלשון ברורה ודרך קצרה" - בספרו של הרמב"ם, בשולחן-ערוך של הבית-יוסף, ומקצתם וחלקם הגיעו לידינו גם בשו"ע אדה"ז; שאלות בעניני פרנסה ומסחר וכיו"ב - ע"פ הוראת התורה "ותשועה ברוב יועץ", החל מהתייעצות עם ידידים מבינים, ועד"ז בשאר ענינים דוגמתם, כמדובר בפרטיות בהתוועדות דיום הש"ק, ו"תן לחכם ויחכם עוד".

ועוד ועיקר: ע"י ההתקשרות האמיתית לנשיא הדור, בלימוד תורתו ובמעשה בפועל הליכה בדרךיו ואורחותיו כו', כדבעי למיעבד, והנשיא רק הוי' אלקיו עליו - אזי, מלכתחילה אין צורך לילך לרופאים, מכיון שאז הרפואה היא מהקב"ה בעצמו (שלא ע"י רופא בשר ודם), וכש"אני ה' רופאך", אז, "כל המחלה גו' לא אשים עליך" (מלכתחילה); ועד"ז בעניני פרנסה ומסחר וכיו"ב - אין צורך לחפש אחר ידידים מבינים כדי להתיעץ עמהם, מכיון שהקב"ה בעצמו נותן לו במחשבתו את הרעיון והעצה הנכונה.

ובנוגע לבקשות של ברכה, פדינות וכו' - חוזרים ומודיעים עוה"פ שבענינים אלה הרי ישנה ה"חזקה" שימשיכו למלא את הבקשות כו' - להביאם להציון דכ"ק מו"ח אדמו"ר, אשר, נשיאי ישראל, "לא זו בלבד שלא יפרדו מעל צאן מרעייתם, הנה עוד מתרפסים להודים כסא מרום להתייצב לפני הוד א-ל רם ונשא, להגן על עם ישראל, ובלשון חז"ל "מה להלן עומד ומשמש אף כאן עומד (במרום) ומשמש" - ולעשות ולפעול להתברך מהקב"ה, מקור הברכות, בכל מיילי דמיטב מנפש ועד בשר, כל אחד ואחת בכל המצטרך לו בכלל ובפרט, בגשמיות וברוחניות גם יחד.

ש"פ שולח תשמ"ו

מעמו וראו

יחידות לתלמידים הצעירים
דשיבת תומכי תמימים
דמונטרעאל, י"ב שבט תשכ"ט

הם הכירוהו תחילה

בנוגע להמדובר בפרשת בשלח אודות בני" שיצאו מהגלות הראשונה, גלות מצרים - מספרים חכמינו ז"ל, שהילדים שהתחנכו בהישיבות שהיו לבני" במצרים, "הם הכירוהו (להקב"ה) תחילה", ואמרו "זה א-לי ואנוהו", כמסופר ב"שירה" שבפרשת בשלח.

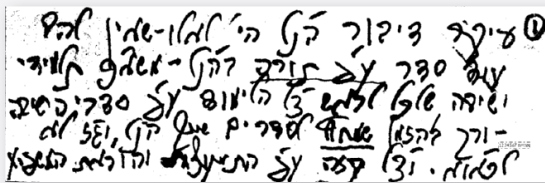
וכמו"כ יצליח אתכם השי"ת בלימודכם אודות יהדות, תורה ומצוות, ובפרט כפי שתורת החסידות מבארת את הענין ד"דע את אלקי אביך", כיצד להכיר את הקב"ה, ע"י אהבת ה' ויראת ה', ועי"ז תומשך לכם ברכת הוי'.

יה"ר שתהיו חסידים יראי שמים ולמדנים, ותוכו לגאולה ע"י משיח, כשנצא כולנו לקבל פני משיח צדקנו, וגם לומר על הקב"ה "הנה אלקינו זה קוינו לו ויושיענו זה הוי' קוינו לו גו'", בקרוב ממש, בעגלא דידן.

כתב יד קודש | לכל לראש צ"ל הלימוד ע"פ סדרי הישיבה

בהתוועדות שמחת תורה תשכ"ו עורר הרבי על-דבר לימוד מקרא, משנה, גמרא, הלכה, מדרש, חסידות וקבלה וכו', וא' התלמידים בתומכי תמימים שאל איך לסדר את הלימוד בזה וכו'.

ועי' ענה הרבי:

עיקר דיבור הנ"ל ה' לאלו - שאין להם עוד סדר ע"פ תורה בהנ"ל - משא"כ תלמידי ישיבה, שלכל לראש צ"ל הלימוד ע"פ סדרי הישיבה - ורק בהזמן שמתחיל לסדרים שייך הנ"ל, וגי' לא לכאו"א. וצ"ל בזה ע"פ התייעצות והוראת המשפיע

לאחרי שבת אקבל כודאי מכתבים, שמכיון שסוכ"ס ישנה ההגבלה דנשמה בגוף, צריכים לשמור על הבריאות, ולהיות במצב של מנוחה ורוגע, שאז גם האכילה ושת' ושינה הם כדבעי. ובכן, מוותר הנני על כל ענינים אלו... הדבר היחידי שנוגע הוא - שצריכים לצאת מהגלות... ולכן מכריזים עוד הפעם:

"אידן, גייט ארויס פון גלות!"

לגמרי... יום השבת ה' יום שכולו קודש לעניני תורה ותפלה ועבודת ה', ואילו אצלכם...

ועוד ועיקר: למאי נפק"מ כל עניני חשבונות וספרות ושקו"ט כו'; מה שנוגע הרי זה דבר אחד ויחיד - לצאת מהגלות בהקדם הכי אפשרי! ומכיון שכן, צריכים לצעוק "עד מתי"...

...לאחרי שבת אקבל בודאי "בריוולעך"... שתוכנם, שמכיון שסוכ"ס ישנה ההגבלה דנשמה בגוף, צריכים לשמור על הבריאות, ע"י אכילה ושת' ושינה, ולא לרגון כו', כי אם להיות במצב של מנוחה ורוגע, שאז גם האכילה ושת' ושינה הם כדבעי.

ובכן, מוותר הנני על כל ענינים אלו... הדבר היחידי שנוגע הוא - שצריכים לצאת מהגלות... ולכן מכריזים עוד הפעם: "אידן, גייט ארויס פון גלות!"

יש לכם שאלות וקושיות - תשאירו אותם בגלות, או שתקחו אתכם גם את השאלות והקושיות, ו"תשבי יתרץ קושיות ואיבעיות", ובכל אופן, העיקר הוא - "גייט ארויס פון גלות"...

ידועים אמנם דברי כ"ק מו"ח אדמו"ר, בעל ההילולא, שאמר: "לא מרצוננו גלינו כו' ולא בכחנו נשוב כו' אבינו מלכנו כו'", אבל אעפ"כ, לצעוק "עד מתי" - יכולים וצריכים...

ואדרבה: עי"ז המחשבה והרצון מונחים בענין הגאולה, הרי "במקום שמחשבתו של אדם שם הוא נמצא".

קטעים משיחת ש"פ בשלח, חמישה עשר בשבט תשמ"ו

...בני צריכים לצעוק "עד מתי"... "דאלאי גלות"... רוצים אנו לצאת מהגלות תיכף ומיד, באופן של זריזות (כפי שמבאר אדמו"ר הזקן באגה"ק גודל מעלת הזריזות), בעיצומו של יום השבת...

ישנם כאלו שתמהים לפשר הדברים ברוח זו, וביניהם - כמה סוגים: עוד שעה קלה - טוען סוג אחד של אנשים - יתפללו ערבית ויעשו "הבדלה", ואז צריכים ליכנס מיד לכל עניני עובדין דחול, עניני מסחר, משרה, טלפון וכו' כל שאר הענינים שאסור לחשוב אודותם ביום השבת; ובמילא, מה רוצים מהם ומה מדברים עמהם אודות הצעקה "עד מתי" בשעה שענינים אחרים ודאגות אחרות מונחות בראשם.

על כך אומרים להם: "גייט ארויס פון גלות", צאו מהגלות הפנימי שבו נשקעתם רחמנא ליצלן ע"י הרדיפה אחר עניני עוה"ז הגשמי והחומרי; גשמיות של עוה"ז - לא מספיק להם, הם צריכים את החומריות של עוה"ז!... כפי הנראה, החליט פלוני להראות לכולם שהוא מתנהג ע"פ הוראותיו של ה"מלך זקן וכסיל"... אולי תראה פעם שמסוגל הנך לשמוע בקולו של ה"ילד מסכן וחכם"? "אפשר וועסטו אַמאַל אַ טראַכט טאַן וועגן דיין נפש האלקית אויך"...

סבא שלכם לא קרא עיתונים...

...אחרים טוענים, "מנהג אבותינו בידינו" ומועלם לא ראו אצל אבותיהם וקניניהם שיצעקו "עד מתי"! על כך אומרים להם:

לכל לראש, אינכם יכולים כלל להשוות את עצמכם לסבא, שכן, הסבא גם לא קרא "עיתונים"... אצל הסבא ה' יום השבת נראה אחרת